

Іскорка

Антон Шаталов

На небі місяць непрозорий,
Колише потайки зорю.
Сміється іскорка червона,
І кличе почуття жалю.

Неначе диво дивотворне,
Що бачиш, наче вперше те,
Але сумуєш: "щось потворне,
Забрати хоче це святе"

Святе видовище прекрасне,
Що бачу я у небесах.
Та раптом хмара із-за гаю,
Так пишно місяць закрива.

Ураз не стало мені дива,
Взяли блідого пилини,
І чорна стежка, й нічна злива,
Не видними зробились вмить.

І ліс прекрасний, степ широкий,
І той завжди веселий гай,
Та хмара грізно, день недовгий,
У ніч навічно повела.

Лиш видно зір розмай несконний,
А місяць де-де вигляда.
І славне срібно-синє море,
У хвилях тихо потопа.